

szaladna át, ahogy végül a
végzet ekéje hasítja arcunk.

Visky András

Somnambulans

ütötték az arcát is amikor letakarták?
tépkedték ágyéka fakó szőreit?
a szomorúságtól kimerülve alszik
éretlen almákat rejteget a pokróc alatt

*

amikor éjszaka elindultam a Hold után
tisztátalan lelkek borultak le előttem
és azt kiáltozták te vagy az Isten fia
ti is azok voltatok vigasztaltam a tisztátalan lelkeket
te is tisztátalan lélek voltál vigasztaltak a tisztátalan lelkek

*

azon az éjszakán amikor elárultak
a nuceti pionírláger parancsnoki barakkja
tágas mosdójában tovaräsa Bajkó
zuhanyozott egyedül az olajfestékkel
mázolt ablakon keresztül holdfény
világította meg meztelen testét
vedd le a pizsamádat szólított fel
tovaräsa Bajkó nem veszem le válaszoltam
nagyon fázom de mire kimondtam leolvadt
rólam a paradicsommadár-mintás flanel
hangosan vacogtam tovaräsa Bajkó
végre-végre magához ölelt lecsatolt
falába a fűtőtesten száradt magasszárú
fűzős cipő volt rajta ezzel a cipővel
taposott a mérges kígyó fejére a
napfényes Prislop hegyen nem
emlékszem semmire mondta tovaräsa
Bajkó nem kell félned az ügyeletes
pionír parancsnoklány vette fel
a hivatalos jegyzőkönyvet zsoldárokat
énekeltünk suttogva a forró párában
amikor ránk talált Nicoleta Surdunak
hívták Nicónak szólította mindenki